

ע"פ 2439/24 - גבריאל חי גודמן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 2439/24

לפני: כבוד ממלא מקום הנשיא ע' פוגלמן

המערער: גבריאל חי גודמן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטת בית המשפט לעניינים מקומיים
בירושלים (כב' השופט י' ענתבי שרון) בחע"מ
19.3.2024 6960-01-22 מיום

בשם המערער: עו"ד ארז בר-צבי

פסק-דין

לפניי ערעור על החלטת בית המשפט לעניינים מקומיים בירושלים (כב' השופטת י' ענתבי שרון) בחע"מ (מקומיים י-ם) 6960-01-22, מיום 19.3.2024, שלא לפסול את עצמו מלדון בעניינו של המערער.

1. עניינו של ההליך נושא הערעור שלפניי בכתב אישום שהוגש נגד המערער בחודש ינואר 2022 (יוער כי כתב אישום מתוקן הוגש במרץ 2023; להלן: כתב האישום). לפי עובדות כתב האישום, המערער אחראי על תפעול מקום ציבורי בירושלים (להלן: בית העסק). ביום 21.9.2021 ביקרו בבית העסק פקחים בשירות עיריית ירושלים והבחינו במספר מעשנים במקום. נוכח האמור הוגש נגד המערער כתב אישום שבגדרו ייחס לו ביצוע עבירה של אי קיום חובות של מחזיק ציבורי לפי סעיפים 2א(א)-(ב) לחוק למניעת העישון במקומות ציבוריים והחשיפה לעישון, התשמ"ג-1983.

2. ביום 19.3.2024 התקיים דיון הוכחות בהליך שבמהלכו נחקר אחד מהפקחים שביקרו במקום (להלן: הפקח). במהלך עדותו העיד הפקח כי הוא "מכיר את העסק, ניתנו לו במקום דוחות בעבר" (פרוטוקול הדיון מיום 19.3.2024, בעמ' 4, ש' 13-14). בשלב זה, טען בא כוח המערער כי על המותב לפסול את עצמו מכיוון שנחשף "לעבר הפלילי של העסק" (שם, בעמ' 5, ש' 23). בא כוח המשיבה הדגיש כי אין מדובר בעברו הפלילי של המערער, אלא של העסק. המותב דחה את בקשת הפסלות וציין כי הוא לא נחשף לעברו הפלילי של המערער וכי דברי הפקח

בנוגע לבית העסק לא מקימים עילת פסלות. בהמשך, הודיע בא כוח המערער כי בכוונתו לערער על החלטת המותב, ובית המשפט הורה על הפסקת הדיון עד להכרעה בערעור.

3. מכאן הערעור שלפניי שבמסגרתו נטען, בעיקרם של דברים, כי בשים לב לכך שהמערער הוא האחראי על בית העסק, משמעות חשיפת המותב לעבר הפלילי של בית העסק שקולה לחשיפתו לעבר הפלילי של המערער. בנסיבות אלו, המערער סבור כי מתקיים חשש ממשי למשוא פנים שמצדיק את פסילת המותב ולחלופין נטען כי יש להורות על פסילת המותב מטעמים של מראית פני הצדק ונוכח "תחושתו הסובייקטיבית" של המערער (סעיף יד לערעור). לבסוף נטען כי טענת הפסלות הועלתה בפתח דיון ההוכחות ובמסגרת הליך שההכרעה בו "אינה מורכבת", ומשכך, לא ייגרם נזק מהעברת הדיון בהליך למותב אחר (שם, סעיף טו).

4. לאחר שעיינתי בערעור על נספחיו, הגעתי לכלל מסקנה כי דינו להידחות. כאמור בסעיף 77א(א) לחוק בתי המשפט, התשמ"ד-1984, אמת המידה לפסילת מותב מלשבת בדין היא התקיימותן של נסיבות שיוצרות חשש ממשי למשוא פנים בניהול ההליך. נסיבות כאמור אינן מתקיימות בענייננו. כפי שנפסק בעבר, היחשפות המותב למידע בלתי קביל – ובכלל זה, הרשעות קודמות של הנאשם – אינה מקימה בהכרח עילה לפסילתו ויש לבחון בכל מקרה לגופו האם בנסיבות העניין מתקיים חשש ממשי למשוא פנים (ע"פ 6441/22 רמיחאת נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (30.10.2022) (להלן: עניין רמיחאת); ע"פ 4355/22 קימרי נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (7.7.2022)); בהקשר זה אף נפסק כי על הטוען לפסילת מותב בשל חשיפתו למידע בלתי קביל להראות כי המותב נחשף ל"מסה קריטית" של מידע כאמור שממנו לא יוכל להשתחרר, וכן להבהיר מהו המידע וכיצד הוא עתיד להשפיע על שיקול דעת המותב (ע"פ 4736/22 עאזם נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (23.8.2022) (להלן: עניין עאזם); ע"פ 3947/21 ביטון נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (4.7.2021)). בענייננו, איני סבור כי יש בכך שהמותב נחשף לעצם העובדה כי לבית העסק ניתנו דוחות בעבר על מנת להקים עילת פסלות. גם אם אניח לטובת המערער כי הדוחות שניתנו לבית העסק הם בבחינת עבר פלילי של המערער עצמו, המערער לא הבהיר כיצד מידע זה עשוי להשפיע על שיקול דעת המותב וממילא לא הוכיח כי מדובר ב"מסה קריטית" שממנה לא יוכל המותב להשתחרר (עניין רמיחאת, פסקה 10; עניין עאזם, פסקה 8). משאלה הם פני הדברים, איני סבור שנסיבות המקרה דנן מקימות עילה לפסילת המותב, אף לא מטעמים של מראית פני הצדק.

הערעור נדחה אפוא.

ניתן היום, י"ג באייר התשפ"ד (21.5.2024).

מ"מ הנשיא